

एषित्वा,	एधयित्वा,	एदिधिषित्वा ;
समेध्य,	समेध्य,	समेदिधिष्य ;
एधम् २, }	एधम् २, }	एदिधिषम् २, }
एषित्वा २, }	एधयित्वा २, }	एदिधिषित्वा २. }

(135) “ एषृ प्रयत्ने गतौ च ” (I-भ्वादि:-618.सक. सेट्. आत्म.)

दीप्त्यर्थकभौवादिकैजतिवत् (131) सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि । किपि तु एट् इति रूपम् । ‘ झलां जशोऽन्ते ’ (8-2-39) इति जश्त्वम् ।

(136) “ ओखृ शोषणालमर्थयोः ” (I-भ्वादि:-121.सक. सेट्. पर.)

ओखकः-खिका,	ओखकः-खिका,	¹ ओचिखिषकः-षिका ;
ओखिता-त्री,	ओखयिता-त्री,	ओचिखिषिता-त्री ;
ओखन्-न्ती,	ओखयन्-न्ती,	ओचिखिषन्-न्ती ;
ओखिष्यन्-न्ती-ती,	ओखयिष्यन्-न्ती-ती,	ओचिखिषिष्यन्-न्ती-ती,
—	ओखयमानः,	ओखयिष्यमाणः ;
ओक्-ओग्-ओखौ-ओखः ;	—	—
^A ओखितः-तम्,	ओखितम्-तः,	ओचिखिषितः-तवान् ;
ओखः, ओखः,	ओचिखिषुः,	ओचिखयिषुः ;
ओखितव्यम्,	ओखयितव्यम्,	ओचिखिषितव्यम् ;
ओखनीयम्,	ओखनीयम्,	ओचिखिषणीयम् ;
ओख्यम्,	ओख्यम्,	ओचिखिष्यम् ;
ईषदोखः, दुरोखः, स्वोखः ;	—	—
ओख्यमानः,	ओख्यमानः,	ओचिखिष्यमाणः ;
ओखः,	ओखः,	ओचिखिषः ;
ओखितुम्,	ओखयितुम्,	ओचिखिषितुम् ;
ओखा,	ओखना,	ओचिखिषा, ओचिखयिषा ;
ओखनम्,	ओखनम्,	ओचिखिषणम् ;

1. ‘ कुहोरुः ’ (7-4-62) इति अभ्यासे चुत्वम् ।

A. “ अफक्तातकथगुणेन तङ्कता खलश्चबुक्कापरुषे पुरेऽमुना ।

फेनैः कखन्तीमिष तां कलिन्दजां सन्तीर्य बृन्दावनमैक्ष्यनोखितम् ॥” धा.का. 1-17.